

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Спаська, 12, м. Миколаїв, 54001
тел. (0512) 53-12-31, факс (0512) 49-80-02
mk_su@mk.police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

« 28 » 02 2025 року

місто Миколаїв

Слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Миколаївській області капітан поліції Олійник Олександр Сергійович, розглянувши матеріали досудового слідства у рамках розслідування кримінального провадження, зареєстрованого 16.09.2024 у Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 12024150000000791 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особи у вчиненні вищевказаного злочину, керуючись ч. 4 ст. 22, ст. ст. 40, 42, ст. 276 – 278 КПК України, повідомив про підозру -

Шуганкова Дмитра Валерійовича, 01.09.1990 року народження, росіянина, уродженця с. Успенське, Краснодарського краю, рф, громадянина російської федерації, останнє відоме місце реєстрації та проживання: російська федерація, Краснодарський край, с. Успенське, вул. Жовтнева, 51, документованого паспортом громадянина рф 0310579532 виданий 16.09.2010, СНІОР (страховий номер індивідуального особового рахунку в рф) 14151323410, мобільний номер телефону: 79284277787, 79298284656, який на момент вчинення злочину перебував на посаді начальника розвідки 2 гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону 205-ї окремої мотострілецької козачої бригади зс рф, у званні старшого лейтенанта.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової

операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ч. 1 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 (далі – ДП I), фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватої дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров'я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі.

Згідно ч. 2 ст. 11 ДП I, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою:

- а) фізичним каліцтвам;
- б) медичним чи науковим експериментам;
- в) видаленню тканин чи органів для пересадки; за винятком тих випадків, коли такі дії є виправданими згідно з умовами, передбаченими пунктом 1.

Відповідно до ст. 48 ДП I, для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Згідно ч. 1 ст. 51 ДП I, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП І, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП І, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ч. 3 ст. 75 ДП І, будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов'язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Згідно ч. 1 ст. 76 ДП І, жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

Також відповідно до п. а ч. 3 ст. 85 ДП І, перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року (далі – Четверта Женевська конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно до ч. 1 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, особи що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ч. 2. ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь, і,

зокрема, захисту від згвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Згідно з ч. 4 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни.

Відповідно до ст. 31 Четвертої Женевської Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст. 32 Четвертої Женевської Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської Конвенції, жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Відповідно до ч. 1 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, якщо окупаційна держава через причини збереження безпеки визнає необхідним вжити заходів стосовно осіб, що перебувають під захистом, найбільше, що вона може застосувати – це змушено поселити їх у визначеному місці чи інтернувати.

Відповідно до ч. 2 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, рішення стосовно вимушеного переселення чи інтернування повинні бути ухвалені згідно з нормативною процедурою, яка повинна бути визначена окупаційною державою згідно з положеннями цієї Конвенції. Ця процедура повинна передбачати право на апеляцію з боку заінтересованих сторін. Рішення стосовно апеляції будуть прийматися в якомога швидші строки.

Відповідно до ч. 3 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, якщо рішення залишатимуться в силі, вони стануть предметом періодичного перегляду, по можливості через кожні шість місяців компетентними органами, що створює держава.

Згідно ст. 79 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту можуть інтернувати осіб, що перебувають під захистом, лише згідно з положеннями статей 41, 42, 43, 68 та 78.

Зі змісту ст. 147 Четвертої Женевської Конвенції вбачається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом,

примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Окрім того, відповідно до ст. 8 (2)(a)(ii), ст. 8 (2)(a)(vii) та ст. 8 (2)(b)(xxii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду **катування** або нелюдське поводження, у тому числі біологічні експерименти, незаконна депортація або переміщення чи **незаконне позбавлення волі** та згвалтування, сексуальне рабство, примушення до проституції, примусова вагітність, як вона визначена в підпункті (f) пункту 2 статті 7, примусова стерилізація чи **будь-яка інша форма сексуального насильства, яка також становить грубе порушення Женевських конвенцій** є воєнним злочином.

У ході ведення активних бойових дій на території України, з метою подальшого руху збройних сил російської федерації (далі - зс рф) у напрямку міста Миколаєва та забезпечення подолання супротиву Збройних сил України (далі – ЗС України) на території Миколаївської області, військовослужбовцями зс рф, починаючи з 19.03.2022, тимчасово окуповано та взято під свій контроль, серед інших населених пунктів [REDACTED] Снігурівської міської територіальної громади (далі - Снігурівська МТГ) Баштанського району Миколаївської області, яке у відповідності до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», у період часу з 20.03.2022 до 10.11.2022 перебувало під тимчасовою окупацією зс рф.

Починаючи з 20.03.2022, військовослужбовці зс рф та інших воєнізованих формувань у їх складі самовільно зайняли адміністративні будівлі та приватні будинки місцевих мешканців та почали активно проводити у межах населеного пункту села [REDACTED] Снігурівської МТГ Баштанського району Миколаївської області так звані «фільтраційні заходи» та обшуки у домоволодіннях і прибудинкових територіях місцевих мешканців, направлені на встановлення місцезнаходження військовослужбовців ЗС України, учасників АТО/ООС, територіальної оборони, можливих «коригувальників вогню» для забезпечення діяльності ЗС України та з метою впровадження та реалізації окупаційної політики держави-агресора.

Так, серед числа підрозділів зс рф, які здійснювали на той час незаконну тимчасову окупацію, у тому числі, населеного пункту [REDACTED] Снігурівської МТГ Баштанського району Миколаївської області, були військовослужбовці 205-ї окремої мотострілецької козачої бригади (ВЧ 74814, м. Будьонівск, Ставропольський край), яка входить до складу 49-ї загальновійськової армії Південного військового округу Сухопутних військ рф (далі – 205 окрема мотострілецька козача бригада, 205 омкб).

На той час, у складі вищевказаного підрозділу, посаду начальника розвідки 2 гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону 205-ї окремої

мотострілецької козачої бригади обіймав громадянин рф – Шуганков Дмитро Валерійович (з метою конспірації використовував позивний «Шуга»), який усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою впровадження та реалізації окупаційної політики держави-агресора, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб разом з Кушховим Аліханом Арсеновичем (якому, 19.07.2024 повідомлено про підозру та скеровано обвинувальний акт до суду у рамках кримінального провадження № 1202415000000257 від 27.02.2024 за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України) та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, порушили вимоги ч. ч. 1, 2, 4 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. 79, ст. 147 Четвертої Женевської Конвенції та приписів ч. 1 ст. 11, підпункту а.2 пункту «а», пункту «б» («е») ч. 2 ст. 75, ч. 1 ст. 76 ДП 1, за наступних обставин.

Так, **05.09.2022 близько 14 год**, Шуганков Д.В., будучи озброєним вогнепальною зброєю, діючи умисно, разом з Кушховим А.А. та з іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, з метою встановлення серед місцевих мешканців колишніх учасників АТО (ООС) та фактів їх взаємодії з ЗС України, перебував в с. [REDACTED], Баштанського району, Миколаївської області, а саме в районі вул. [REDACTED].

У цей час на вищевказаній вулиці у своїх особистих справах проходила місцева жителька [REDACTED] року народження, яка була одягнута у цивільний одяг, не перебувала в статусі військовослужбовця ЗС України та інших військових формувань, участі в активних бойових діях не приймала, а отже перебувала під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, про що Шуганкову Д.В. було достеменно відомо.

Побачивши [REDACTED], невстановлений в ході досудового розслідування військовослужбовець зс рф зупинив потерпілу та почав запитувати з приводу правдивості факту проходження військової служби в ЗС України [REDACTED] який являється сином [REDACTED]. Не отримавши відповіді, яка б влаштовувала військовослужбовців зс рф, Шуганков Д.В., діючи за попередньою змовою з Кушховим А.А. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, перебуваючи на вул. [REDACTED] в с. [REDACTED], почали погрожувати [REDACTED] вивезенням до лісопосадки та розстрілом (погроза вбивством), завдавши потерпілій **психологічних страждань**, тим самим здійснюючи її **катування**, вчинив дії, які виразились у **жорстокому поводженні з цивільним населенням**, чим порушив вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та підпункту а.2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

Після чого, Шуганков Д.В. діючи за попередньою змовою з Кушховим А.А. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, маючи умисел на подальше незаконне позбавлення волі потерпілої, наказали [REDACTED], всупереч її волі, зайти на територію домоволодіння, розташованого за адресою: вул. [REDACTED] с. [REDACTED], Баштанського району, Миколаївської області та

пройти до приміщення гаражу, яке попередньо відчинили, тим самим **незаконно позбавили волі** останню, вчинивши дії, які виразились у **іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України**, чим порушив вимоги ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 -3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції.

Надалі, Шуганков Д.В., діючи за попередньою змовою групою осіб разом з Кушховим А.А. та невстановленими військовослужбовцями зс рф, з метою отримання інформації щодо проходження служби в ЗС України [REDACTED] та іншими родичами потерпілої, почали здійснювати постріли з вогнепальної зброї біля ніг незаконно позбавленої волі потерпілої, завдавши останній **психологічних страждань** та наносити їй численні удари по тулубу кулаками рук та прикладами автоматів, завдавши потерпілій **фізичних страждань**, тим самим здійснюючи її **катування**, вчинив дії, які виразились у **жорстокому поводженні з цивільним населенням**, чим порушив вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та підпункту а.2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

У подальшому, один із невстановлених у ході досудового розслідування військовослужбовців зс рф, у порушення вимог ч. ч. 1, 2 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції, ч. 1 ст. 11, пункту «б» («е») ч. 2 ст. 75, ч. 1 ст. 76 ДП I, діючи умисно, за попередньою змовою та у присутності Шуганкова Д.В. та Кушхова А.А., які в цей момент утримували потерпілу за руки, з метою зізнання потерпілої щодо приналежності її сина [REDACTED] до ЗС України, висловив намір вчинити дії сексуального характеру стосовно [REDACTED], а саме здійснив погрози зґвалтуванням всіма військовослужбовцями зс рф, які перебували на території вказаного домоволодіння.

Після чого, Шуганков Д.В. спільно з Кушховим А.А. та невстановленим військовослужбовцем зс рф, які перебували в приміщенні гаражу та діяли злагоджено з метою здійснення психологічного тиску стосовно [REDACTED] підтримав погрози зґвалтуванням та почав сміятися, тим самим підтверджуючи висловлений спільний умисел щодо зґвалтування потерпілої, чим спричинив їй **моральні страждання**, тобто вчинив **інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України**.

При цьому, [REDACTED] почувши погрози зґвалтуванням військовослужбовцями зс рф, беручи до уваги їх агресивну поведінку стосовно неї, у тому числі у діях Шуганкова Д.В., знаходячись під психологічним тиском вище вказаних осіб та побоюючись за власне життя і здоров'я, реально сприйняла погрози зґвалтуванням.

У подальшому, не отримавши необхідної інформації Шуганков Д.В. разом з Кушховим А.А. та невстановленим військовослужбовцем зс рф, вивели потерпілу з приміщення гаражу та почали наносити численні удари прикладом від автомату по тулубу [REDACTED] при цьому також здійснюючи постріли з автомату біля ніг потерпілої, тим самим продовжували завдавати потерпілій **фізичних та психологічних страждань**, здійснюючи її **катування**, вчинив дії,

які виразились у жорстокому поводженні з цивільним населенням, чим порушив вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та підпункту а.2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

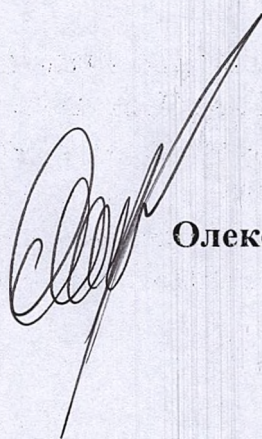
Таким чином, після незаконного позбавлення волі [REDACTED] 05.09.2022, яка провела у приміщенні гаражу та на подвір'ї домоволодіння за адресою: вул. [REDACTED] с. [REDACTED], Баштанського району, Миколаївської області близько години (з 14:00 год. до 15:00 год.), її було звільнено та доставлено невстановленими військовослужбовцями зс рф до місця постійного мешкання потерпілої.

У подальшому, Шуганков Д.В. разом з Кушховим А.А. та невстановленими військовослужбовцями зс рф, завели потерпілу [REDACTED] за місцем її проживання за адресою: Миколаївська область, Баштанський район, с. [REDACTED], вул. [REDACTED] де продовжили допитувати з приводу проходження військової служби в ЗС України її сина [REDACTED] а також членів її сім'ї.

У зв'язку з цим, потерпіла [REDACTED] у подальшому, побоюючись за своє життя та здоров'я, а також за здоров'я своїх близьких, разом зі своєю родиною була змушена виїхати з с. [REDACTED] для проживання до іншого населеного пункту.

За такого, Шуганков Дмитро Валерійович обгрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

Слідчий слідчого відділу
розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту СУ ГУНП
в Миколаївській області
капітан поліції

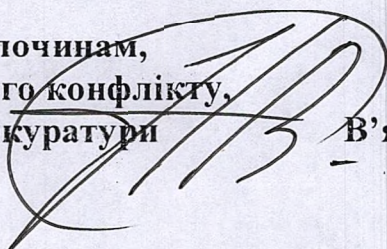

Олександр ОЛІЙНИК

«ПОГОДЖЕНО»

Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні
№ 1202415000000791 –

прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Миколаївської обласної прокуратури

В'ячеслав ЛЯШИНСЬКИЙ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру мені вручено.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ___ » год. « ___ » хв. « ___ » _____ 202__ року

Окрім того, підозрюваному роз'яснені його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст.42 КПК України, а саме що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав о «__» год. «__» хвили «__» _____ 202__ року.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Права підозрюваного роз'яснив, пам'ятку вручив:

